

НАЛИ ГО ВЪ ЗЛАТЕНЪ КОВЧЕГЪ, И ГО ЗАНЕСЛИ ВЪ
КРѢПОСТЬТА СЪ ГОЛѢМЪ ПЛАЧЪ, И ГО ПОГРЕБЛИ ВЪ
ВЕЛИКОЛѢПЕНЪ ГРОБЪ.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ НАЗОВАВА САМОДЕРЖЕЦЪ.

АЛЕКСАНДРЪ КАТО СЕ НАЗОВАЛЪ САМОДЕРЖЕЦЪ, ПО-
ВЕЛИЛЪ ДА НАПИШАТЪ ОКАВЛЕНІЯ ПО-СИЧКИТЕ ГРА-
ДОВЕ, ЗА ДА СЕ СКЕРАТЪ СИЧКИТЕ ВЪ ФІЛІППОВЪЖЪ
ГРАДЪ, И ТАКА МАКЕДОНЦЫ, ПЕЛАГОНЦЫ, И БЛАД-
ЧАНИ, СЖЕРАЛИСЕ СИЧКИТЕ.

РѢЧИ АЛЕКСАНДРОВИ НА НАЧАЛНИЦЫТЕ.

АЛЕКСАНДРЪ РЕКЪЖЪ: О дрѣзи, и возлюбленный
ми братіа, велможы, началици Македонски, и
сички вїе; Язъ днесъ царь и самодержецъ на-
началството самъ. Баща ми ме постави царь: Яко
изволявате нека видиме какъ и какво ще правиме.

РѢЧИ НАЧАЛНИЧЕСКИ НА АЛЕКСАНДРА.

Отъ началиците най первыю на име Філонъ,
и най премѣдрю отъ сичките станалъ, и ре-
къжъ: Царь Александре, сичките млади треба да
са при царьжъ влизъ, а старците да неписъ-
ватъ отъ совѣтъжъ мъ.

АЛЕКСАНДРЪ ОТВѢЩАВА НА ВЕЛМОЖЫТЕ.

АЛЕКСАНДРЪ ИМЪ РЕКЪЖЪ: Старците са много
почтенни, но са малолѣтни. Тѣтакси станалъ и
Левкесій первостоѧтельс, и рекъжъ: Царь Александре,
премѣдрый Соломонъ рекъжъ, зашо цар-
ството треба да има много человѣцы, и вой-
ска: а царво треба да има добры и достойни